

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Gudumac Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț din 15 august 2016, în cauza penală privindu-l pe

Gudumac Ion Xxxxxx, *născut la XX.XX.XXXX, originar și domiciliat în s. Xxxxxxxx, r-nul Xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *11.05.2016 – 15.08.2016;*

Instanța de recurs: *27.01.2017 – 15.03.2017.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 15 august 2016, adoptată în procedură simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Gudumac I. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma 15 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Gudumac I. la 26.03.2016, aproximativ pe la ora 21:50, fiind în stare de ebrietate, conducând prin s. Chetroșica-Nouă, r-nul Edineț, motocicleta fără ataș, de model „URAL”, n/î MDR 2783, încălcând prevederile art. 11) lit. c) a RCR a RM conform căruia „conducătorul de vehicul, este obligat să poarte pe cap casca de protecție prinsă cu cataramă în

timpul deplasării pe motocicletă (ciclomotor) și să se asigure că pasagerii au procedat la fel”, prevederilor pct. 14) lit. a) a RCR a RM conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere” și prevederile art. 45 a RCR a RM conform căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția precum și dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase”, fără a deține permis de conducere, din cauza vitezei excesive a pierdut controlul asupra motocicletei și la o cotitură, derapând spre stânga, s-a tamponat într-un gard. În timpul impactului pe bancheta din spate a motocicletei se afla pasagerul cet. Codreanu V., care s-a ales cu vătămări corporale.

Astfel, în urma accidentului lui Codreanu V., conform raportului de expertiză medic-legală nr. 92-D din 21.04.2016, i-a fost cauzat fractura osului radial stâng, contuzia ambelor gambe, au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data indicată în accidentul rutier, care se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Conform raportului de constatare medico-legală nr. 105 din 01.04.2016 s-a constatat că în proba de sânge prelevată de la cet. Gudumac I. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,7 % echivalentul a 1,7 g/l.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (2) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate*.

3. Sentința primei instanțe nu a fost atacată cu apel de nici un participant la proces.

4. Nefiind de acord cu sentința adoptată de prima instanță, aceasta a fost atacată cu recurs de către avocatul Odobescu G. în numele inculpatului Gudumac I. prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri potrivit căreia inculpatului să-i fie exclusă pedeapsa complementară.

În motivarea recursului, avocatul a indicat că inculpatul la momentul comiterii infracțiunii nu a deținut permis de conducere, fapt care face ca sentința adoptată în partea stabilirii pedepsei complementare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, să fie neîntemeiată.

5. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat de avocatul Odobescu G. în numele inculpatului Gudumac I. menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate, deoarece acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Reieșind din conținutul materialelor dosarului, instanța de recurs atestă faptul că nici recurentul, și nici inculpatul nu a contestat sentința primei instanțe cu apel, deși ei au fost prezenți la pronunțarea integrală a acesteia (f.d. 91-93) și au primit copia sentinței motivate, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 106).

În acest context, instanța de recurs punctează că, atât recurentul, cât și inculpatul au cunoscut despre termenul de contestare a sentinței cu apel, care este prevăzut expres în de legislația procesual penală, fiind de 15 zile din momentul pronunțării sentinței integrale.

În speța dată, termenul de contestare a sentinței cu apel a început să curgă din 15 august 2016 și a expirat la 31 august 2016, însă avocatul inculpatului depune la 11 ianuarie 2017 recurs împotriva sentinței primei instanțe.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că sentința primei instanțe, nu a fost contestată cu apel de nici un participant la proces, respectiv nu există o decizie a instanței de apel adoptată pe cauza penală dată, care poate fi supusă verificării de către instanța de recurs la etapa judecării în ordine de recurs.

Instanța de recurs, face trimitere la prevederile art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că pot fi atacate cu recurs numai deciziile pronunțate de Curțile de Apel ca instanțe de apel.

În contextul dat, se punctează și dispozițiile alin. (4) al aceluiași articol, care stipulează că nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate la art. 401 Cod de procedură penală, nu au folosit calea de atac apelul, ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Prin urmare, reieșind din prevederile menționate, instanța de recurs concluzionează că hotărârile primei instanțe nu sunt obiect a procedurii de contestare cu recurs, respectiv instanța de recurs nu se va expune asupra argumentelor recurentului invocate în cererea de recurs, din motiv că recurentul contestă legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că recurentul nu a utilizat calea de atac apelul pentru a

contesta hotărârea primei instanțe, drept urmare acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

7. Pentru aceste motive, conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Odobescu Gheorghe în numele inculpatului Gudumac Ion, împotriva sentinței Judecătoreiei Edineț din 15 august 2016, în cauză penală privindu-l pe *Gudumac Ion XXXXX*, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 23 martie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru